

Musikforeningens

2^{den} Abonnements-Konsert

Lørdag den 21de December 1872.

-
1. **Winding, A.** Nordisk Ouverture (op. 7, e moll) for Orkester. (1ste Gang).
 2. **Beethoven.** Konsert (No. 5, Es Dur) for Piano-forte med Orkester, foredrages af Hr. **Edmund Neupert.**
 - a) Allegro.
 - b) Adagio un poco mosso e Rondo, Allegro.
 3. **Grieg, Edv.** „Foran Sydens Kloster,“ af Bjørnstjerne Bjørnsons „Arnljot Gelline,“ for Soli, Damekor og Orkester.
 4. **Gade, N. W.** Symfoni (No. 4, B Dur) for Orkester. (1ste Gang).
 - a) Andantine e Allegro vivace e grazioso.
 - b) Andante con moto.
 - c) Scherzo.
 - d) Finale, Allegro molto vivace.

J. Chr. Gundersens Bogtrykkeri.

Foran Sydens Kloster.

„Hvem banker så silde på klostrets port?“

„Fattig-mø ifra fremmed land.“ —

„Hvad lider så du, og hvad har du gjort?“ —

„Alt, et hjerte det lide kan.

Men intet har jeg gjort,

jeg trætter, jeg trænger,

jeg kan ikke stort,

og dog må jeg længes.

Luk op, luk op, jeg har ikke sted,

jeg har ikke fred.“ —

„Hvad heder det land, som du har forladt?“ —

„Norden — landene langt herfra.“ —

„Hvad voldte du stansed just her inat?“ —

„Kvinne-røsters „haleluja.“

Det sken, det sang af fred,

på sinnet det sænktes;

og alt, hvad jeg led,

sig løfted og længtes.

Luk op, luk op, for ejer I fred,

så giv mig med!“

„Først nævn mig din smærte; hvad heder den?“ —

„Aldrig mere jeg kan få ro.“

„Så tabte du nogen, din far, din ven?“ —

„Ja, jeg tabte dem begge to.

Og alt, jeg havde kært,

selv tanken i hjerte,

ja, hver jeg havde nær't,

fra længes jeg lærte.

Luk op, luk op, jeg synker; jeg ser,

jeg kan ikke mer.“ —

„Din far, hvordan var det du tabte ham?“ —
 „Dræbt han blev, og jeg så derpå.“ —
 „Din ven, hvordan var det du tabte ham?“ —
 „Han drap far, og jeg så derpå.
 Han tog mig, men jeg græd
 og bad hele tiden,
 så slap han mig ned,
 så flygted jeg siden.
 Luk op, luk op, jeg elsker, det er gru,
 jeg elsker ham endnu.“ —

Kor af nonnerne fra den oplyste Kirke:

„Kom barn, kom brud,
 kom in til Gud;
 kom synd, kom savn
 i Jusu favn;
 hvil synkende sorgen
 på Horebs top,
 med lærken imorgen
 så kvidrer du op.

Her attrå du bytter,
 her længsler du flytter,
 her frygten den faller,
 hvor Frelseren kaller,
 her, knækket som sivet,
 du rejser dig hel,
 i hedninge-livet
 forliste sjæl.“

